

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vtî per creaturarum venustatis contemplationem, liceat ad creatoris cognitionem, contemplationem, amoremq[ue] conscendere. Epist. LIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Ephes. 4.

Vnitus spiritus
quibus
præcipue
seruanda.

Matt. 25.

sermone. Hæc placat & mitigat iram alterius. Non enim putat sibi iniuriam fieri quia humilitas & mansuetudo, neminem putat se viliorem: unde non cogitat, nec arbitrat in indignum quicquid sibi fit. Idem etiam dicit Apostolus. *In omni patientia, ut iniurias, conuicia, contentiones non velitis iudicare, sed patienter ferre. Supportantes inuicem sine murmuratione, sine quærelatione, in charitate secundum Deum, qua diligatis vos propter Deum, ut Deus sit causa. Solliciti seruare vnitatem Spiritus in vinculo pacis.* Hoc maxime vobis est necessarium quia estis simul, ut habeatis vnitatem spiritus in vinculo pacis. Vbi enim sunt schismata & contradictiones & ibi dicitur simul, & ibi dicitur simul, & partialitates, ibi non est pax, & vbi non est pax, ibi non est Deus. Vos itaque electæ virgines, ut prædixi, obsecro ut dignè ambuletis vocatione qua vocatæ estis, ut cum venerit sponsus vester euocans vos, immaculatæ & ardentibus lampadibus occurratis intraturæ cum illo ad nuptias, Amen.

In puellari teneraq; ætate à maligno sæculo ad portum monastici instituti vocari, quæta sit diuini numinis gratia.

Epistola LII.

F. IOANNES IVSTVS, LANSPERGIUS, CARTHVS.
charissimæ filiz & Christi nouæ sponsæ, eiusdem concupitis amoris amplexibus suauiter perfrui.

Charissima filia, signum veræ conversionis, & amata castitas accipio, quod adulta, & sæculo iam apertæ, sæculum contempsisti, eligens salua virginitate Christo desponsari, quam inter fœdas carnis delectationes marito nubere. Non omnium est hæc gratia: ut in illa ætate continentiam virginalem (cum citra probrum aliud possent consequi) Deo curent dedicare. Gaudere tamen debent & iuuenes puellæ, quæ à parentibus in hunc felicem statum sunt introductæ adhuc incontaminatæ ab hoc sæculo nequam. Quod ita accipiendum est à Deo, ita gratiæ agendæ sunt Deo, ut ei qui contulerit maximum beneficium præueniens infirmitatem & pericula casusq; quæ ad animæ exitum nouerat euentura (nisi è sæculo in pueritia euocaretur) idem antequam submergeretur, antequam in amore sæculi obstinata periret, vocarit eam è sæculo, sciens alioquin (ut dixi) nisi præueniretur, perituram. Gratias agat Deo qui ignoranti necdum oranti tantum præstitit beneficium. Vale.

Vti per creaturarum venustatis contemplationem liceat ad creatoris omnium cognitionem, contemplationem, amoremq; conscendere.

Epistola LIII.

D. IOANNES IVSTVS LANSPERGIUS, CART.
filia sua charissimæ N. nouæ Christi in monastica religione sponsæ.

Ama-

Amanitas verni iam temporis instat filia in Christo charissima quo omnia quasi ex morte resurgentia repullulant. Alia enim flores, alia odores, alia virentia gramina & folia nobis offerunt. Cuncta oblectant, & quasi rursus iuuenescant repullulant cum flore.

At quid inter hæc meditatur cor virginis iuuenulæ? Putasne etiam his arrideat exultans aspiransq; ad libertatem carnis, vt claustrum soluta captiuitate, perambulare per cuncta virentia gestiat? Putasne iam angustetur in monasterio filia mea, veluti quæ sedet auicula in sporta reclusa? Non angustabitur, si sola non fuerit. Sola non erit, si sponsum suum secum habuerit. Nulla grauabitur solitudine, nullus ei molestus est locus, modo sponsi præsentia fruatur. Vbi enim simul duo fuerint amantes, non curant quocunque fuerint loco, quocunque conueniant: neq; enim illis aut peni illucidum est, nec stabulum sordet: nihil de loco cogitant, modò conueniant, quo alter alterius præsentia colloquiq; fruatur. Filia prædilecta hoc animaduerte: cùm in seculo eras, non agnoscebas amatorem tuum. Nesciebas, aut non cogitabas eius bonitatem, eius pulchritudinem, eius erga te amorem. Ignorabas quid tibi fecerit, quanta largitus sit, quanta demique pro te passus sit. Itaque quia ignorabas idèd non amabas eum. Iam vocata accessisti eum, introisti in cubile eius (clausum cubile dico monasterium) illi eidem desponsata es, ibi aliquantulum ostendit tibi decorem, ostendit pulchritudinem, amorem & delectationem suam: infudit tibi sui notitiam: ibi te sibi in sponsam, in reginam, & in sui regni cœlestis perpetuè te adoptauit confortem. Breuè interim hoc omne quod nuptijs interfluit accipe tempus, donec cum gaudio inenarrabili sponso coniugaris. Amatores & amatrices huius mundi, qui de hoc mundo sunt, quibus spes non est alia reposita, quam quod in præsentia habent, qui voluptatem atque felicitatem suam iuxta ac vitam terminabunt, quorum dum gaudium finitum fuerit, non habent quo consolentur. Hos amicos mundi sine filia, vt solacia querant, vbi solum inueniunt: tuum verò filia non est gaudia vlla querere extra monasterium tuum, quæ in solo reperisti monasterio animæ tuæ gaudium. Intra claustrum inuenies, & ibi tantum inuenies, quicquid secundùm Deum tibi debet oblectare. Porro extra nil reperies nisi quod te à Deo tentat abducere, aut cursum tuum ad Deum præpedire. Intra claustrum desponsata es: ibi sponsus habitat tuns: cùm eo habitet cor tuum, vt ne vnus quidem abcedat cogitatus. Cæterum, quatenus ad creaturarum delectationem spectat, ita accipe. Illi homines qui aliud nesciunt, qui aliud non querunt, aliud non inueniunt in creaturis, quam temporalem delectationem aut commodum, requiescant in creaturis: quorum merces hæc est, vt consequantur quod amant. Ipsi amant creaturas, tu dilige creatorem. Ipsi amant creaturas ob delectationem, lucrum, commodumq; temporale, quæ accipiunt ex creaturis: tuum est creaturas diligere in Deo, & propter Deum, quatenus scilicet inuenis tibi Deum, quatenus lucent tibi, & creatoris cognitioni atque amoris conferunt. Nam omnes creaturæ suum tibi commendant creatorem, illum tibi indicant: ad illum, hoc est, ad eius te amorem inueniunt. Quicquid nobilitatis, quicquid decoris, quicquid industriæ, quicquid scientiæ, quicquid consolationis, & vt simul omnia dicam, quicquid laudâ-

Quibus non
si grauis se-
luudo.

Amatores
huius mun-
di qua m-
miseri fiat.

Quinam in
creaturis ac-
quiescant.

Creaturæ
oēs vt inui-
tent ad cog-
nitionem &
amorem
Dei.

Gg

dum

dum admirandumve cernis in creaturis intellige in infinitum nobilius, pulchrius, dulcius, mirabilius, laudabilius in creatore, vt in origine.

Quandocumq; delectabile quid cernis in creatura, hoc tibi persuasum accipe, quasi audias ad te clamari, te sentias à creatura moneri, vt à se auerfos oculos, ad Deum creatorem conuertas, à quo illa habent quicquid tu miraris, quicquid animum tuum capit: in quo origo est omnis boni, quod lucet in creatura. Si sol luce, decore aut calore suo te oblectat, non requiescat anima tuus super hac delectatione, non sufficiat tibi, quod inuenisti quod oblectat.

Vt ex creaturarum contemplatione surgendum in creatore.

Creaturae vt loquantur Dei potentiam, sapientiam, bonitatem.

Vt propter hominem creata sunt omnia.

Officium cuiuslibet creaturae quod sit.

Sol.
Piscis.
Auicula.

Conuerte ad originem, & attende quam pulcher, quam amabilis, quam amans amore est, qui & temporale hoc lumen & spirituale tibi confert, ac aeternum promittit: qui tibi omnia condidit: tibi, inquam, non sibi, hoc est ad commodum tuum, non suum. Exulta & gaude talem te habere sponsum, tam potentem, tam sapientem, tam bonum ac tui amantem, vt tibi crearet & subijceret omnia. Vbi nunc est potestas, vbi potentia regum & imperatorum. Quae virgo, quae domina secundum seculum talem poterit iactare sponsum. Vbi est quae possit gloriari in suo sponso, de potentia, fidelitate, nobilitate, amore? vt cetera taceam. Hoc modo charissima filia, videantur tibi omnia creaturae procedere, & quasi ambiciosè pro creatore suo zelantes, eius potentiam, sapientiam ac bonitatem velle ostentare, in eo quod singulis singulim dedit: Indicare tibi cupiunt quis sit sponsus tuus, quomodo idem creator suus. Item quomodo donatae sint, quid acceperint ad ministerium sponsae. Ecce oēs creaturae tibi clamant: O soror (sororem te vocant, quia vnu tecum habent omnib. comunem patrem: Neq; enim plus laborauit tuus pater Deus, quando te creauit, q̄ quando flosculum creauit. Sed hoc solum interest, quod flosculus propter te, non tu propter flosculum creata es.) Ergo o soror, inquit, quid nos inspicis? Nihil in nobis admirare quid simus: mirare eum, qui nos fecit, & qui tales (cū facere vellet) nos fecit. Nos enim non fecimus nos. Qui te creauit, qui te sibi in sponsam ab aeterno elegit, propter te nos fecit. Nos completo ministerio nostro, transibimus: tu vero permanebis cum eo, qui te fecit in aeternum. Quicquid in nobis boni vides, quicquid in nobis laeas, in infinitum melius est, nobilius est in artifice Deo, q̄ in nobis, hoc est, in opificio suo. Hoc modo filia, disce contemplari, & in omnibus creatis Deum diligere, amoremq; excitare. Quando solem vides in fulgore suo, quando tonitruum reboat, quando fulgura micant, quando flores & oculos coloribus, & olfactum odoribus alliciunt, quando pisciculi in aquis tibi ludunt, quando auiculae cantu suo aures tibi demulcent, quando arbores & cetera quaeq; virentia florent, cogita haec omnia propter te fieri: & vniuscuiusq; officium aut naturale opus creaturae est laus & praedicatio creatoris, ac si qualibet creatura dum naturale suum officium exequitur, diceret: Vis scire, quales nos omnium conditor fecerit Deus? Attende quid sciamus, & quis dedit, quis docuit nos intellige. Ecce qualem lucem, qualem splendorem dedit mihi Dominus, inquit Sol. En natandi artem, & in aquis ludendi mihi datam ait pisciculus. Ecce, inquit auicula, quam pennata ego sum, quam colorata, quam leuis ad volatum. Ecce quam dulciter docta sum canere hoc tenui rostro. Sic omnes tibi loquuntur creaturae, interrogantes te quid tu edocta sis, aut quo dotata

dotata sis peculiariter à creatore, quo laudem eius prædices, quæ ad eum nobilis haberi & dilecta, ut propter te cætera sint condita creaturæ. Si rectè & iuste velis respondere, ita dicendum illis esset: O sorores creaturæ, vnum communem habemus creatorem Patrem, ac Dominum nostrum. Hic mihi quoque præ vobis peculiare non nihil tribuit, quo ipsum commendem, quo prædicem, quo extollam. Conspiciatis cor meum quomodo ignescat, quomodo flammescat amore erga Dominum creatorem nostrum sponsum meum. O filia quam felices essemus, si non fictè, sed in veritate ita possemus respondere. Tunc enim omnia nobis occasionem diuinæ laudis præstarent, omnia in Dei amorem nos inuitarent, ex omnibus surgere possemus & conuertere nos ad originem. Interim mortificemus vitia nostra, religemus passionem, abstrahamus amorem à creaturis, proprium amorem & quæsitum propriam eradicemus, & puritati cordis, quæ fundamentum est contemplationis, totis viribus studeamus. Vale in Christo charissima.

Fundamentum contemplationis quod.

Vulnera Iesu Christi, quo pacto honoranda sint: quas item virtutes ex eisdem exurgere liceat.

Epistola LIV.

D. IOANNES IVSTVS LANSPERGIVS, CART.
sorori & filie charissimæ N. Christi sponsæ.

Petisti frequenter à me filia in Christo charissima, ut exercitium ad quinque Iesu Christi gloriosa vulnera tibi communicare modumque teipsam in eis exercendi præscribere, quatenus per occupationes licuerit, non abnuerem. Quod ipsum lubens faciam. Principio igitur offer Deo Patri Iesum Christum filium eius unigenitum in cruce pendentem, & omnem eius passionem atque dolorem pro peccatis tuis & pro peccatis vniuersi mundi, quemadmodum seipsum obtulit olim in ara crucis. In huius oblationis vniione offer te metipsam quoque in laudem, in gloriam & in beneplacitum eius sempiternum. Deinde ad vulnera quinque Christi accedens, primò lecta oratione dominica in vulnus dexteræ Christi, offer pro te Deo Patri illud vulnus, dolorem sanguinem atque obedientiam unigeniti eius contra omnem rebellionem, inobedientiam, ac propriam voluntatem tuam, orans ut ex hoc vulnere tibi perfectissimam obedientiam infundat, qua ad nutum sui beneplaciti ita præpta atque obediens sequaris, sicut ad motum corporis sequitur umbra. Ora quoque ut omni creaturæ teipsam feruenti corde subijcias pro eius amore ac beneplacito. Item tantam abnegationem tui ipsius tibi tribuat, ut sine vllò respectu, sine nulla inclinatione propria ad teipsam, quasi tu non esses, pure ac nude eius solum beneplacitum eiusque honorem & laudem quæras, eligas & intendas. Et ut eius prouidentia ac beneplacito sine vlla retractione cordis fideliter totam teipsam semper offeras, resignes atque relinquant, nihil habens de vlla proprietate, sed solum eius amans, quærens, faciens, suscipiens, atque sustinens beneplacitum. Deinde lecta iterum oratione dominica in vulnus sinistræ manus Christi, offer pro te Deo patri illud vulnus, do-

Ad vulnus dexteræ manus.

Ad vulnus sinistræ manus.

Gg 2

lorem,